

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DISSABTE 10 D'OCTUBRE DE 2020 | Número 95

PÀG. 12 | XAVIER CASANOVAS
El programa de fraternitat
genera disputes ideològiques

PÀG. 15 | EDUARD IBÁÑEZ
La cultura de la fraternitat

PÀG. 18 | MÍRIAM FEU
Crida a la fraternitat
des de la senzillesa i l'alegria

PÀG. 21 | JAVIER VILANOVA
Nou bisbe auxiliar de Barcelona

PÀG. 23 | OMELLA
"No entro en política concreta"

PÀG. 25 | SANT JERONI
1.500 anys d'ensenyar a llegir
i escriure a Europa

**'Fratelli Tutti', el compendi del món
que voldria Francesc | PÀG. 4**

Edició paper gratuïta

Mentre durí el confinament, **Catalunya Religió** editarem aquesta **versió setmanal en PDF** en obert per facilitar la seva distribució.

Us portem a casa l'actualitat religiosa.

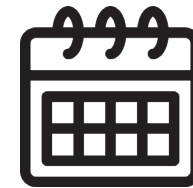
www.catalunyareligio.cat/acasa

Reenvieu l'edició setmanal als contactes de les vostres comunitats o amb els butlletins que gestioneu.

Agenda

Consulteu els propers esdeveniments

PÒRTIC

Obrim una setmana de lectura i anàlisi de l'encíclica del Papa sobre la fraternitat.
Ens hi ajuden persones compromeses en l'àmbit de la justícia social.
El pensament cristià com a veu legítima per a orientar un món complex.
Fratelli tutti convida a reconciliar i a enfortir les relacions humanes.
A tenir cura de les persones, tant a peu de carrer com en la governança política.

SUMARI

4 Encíclica 'Fratelli Tutti'

El compendi del món que voldria Francesc
L'encíclica de Francesc per la fraternitat universal en 50 cites
El programa de fraternitat genera disputes ideològiques, per Xavier Casanovas
La cultura de la fraternitat, per Eduard Ibáñez
Crida a la fraternitat des de la senzillesa i l'alegria, per Míriam Feu

21 Actualitat

Nou bisbe auxiliar a Barcelona: el capellà de Tortosa Javier Vilanova
Omella i els presos: "No entro en política concreta"
"Sant Jeroni ha ensenyat a llegir i a escriure a Europa"

30 Recull de premsa

31 La setmana a les xarxes

‘Fratelli Tutti’, el compendi del món que voldria Francesc

Per saber que pensa el **papa Francesc** dels principals temes de la doctrina social de l'Església, les relacions internacional, la justícia social, la immigració, la resolució de conflictes, la gestió política... cal llegir 'Fratelli Tutti'. Francesc ha signat la **nova encíclica** aquest dissabte sobre la tomba de Sant Francesc a Assís.

El text íntegre s'ha fet públic el diumenge 4 d'octubre. En [aquest enllaç](#) podeu llegir un primer abstracte en català amb cent cites del nou document.

Cinc anys després de la darrera encíclica, *Laudato Si'*, Francesc recull el pensament sobre alguns dels principals temes del seu pontificat. "Fratelli Tutti" no aporta cap gran novetat en el que ja ha exposat Francesc en vuit anys i el text està farcit de cites dels seus discursos i altres documents pontificis. Però ordena i dona relleu de magisteri a la visió i a les propostes que té per fer l'Església al món d'avui.

És especialment rellevant que el document agafi com a referència la declaració conjunta que va fer amb el gran imam de Al-Azhar, **Ahmed Al-Tayeb**, i la seva insistència en el docu-

ment que la seva proposta es presenta des de l'Evangelí, però que hauria de ser vàlida per tota la humanitat.

Com va fer **Joan XIII** el 1963 en la seva darrera encíclica, *Pacem in Terris*, Francesc es dirigeix a tota la humanitat fent una crida a la fraternitat i la pau. En aquest línia en les darreres ratlles del text posa com a referents figures universals com **Martin Luther King**, **Desmond Tutu** i **Mahatma Gandhi**. En l'acte de signatura a Assís, Francesc ha destacat precisament l'aportació de la secretaria d'Estat del Vaticà en la redacció del text.

Un dels eixos de l'encíclica és la coneguda paràbola del bon samarità (Lc 10,25-37). En aquest capítol Francesc comenta amb el seu llenguat-

ge habitual que vol fer comprensible a tothom el missatge evangèlic i que ha de guiar l'Església.

En la presentació que s'ha fet **aquest dissabte al Vaticà**, el secretari d'Estat, el cardenal **Pietro Parolin** ha destacat que "l'Encíclica no es limita a considerar la fraternitat com un instrument o un desig, sinó que esbossa una cultura de la fraternitat que s'ha d'aplicar a les relacions internacionals", ja que "la fraternitat no és una tendència o moda que es desenvolupa al llarg del temps o en un temps, sinó la manifestació d'actes concrets".

Segons Parolin, el paper efectiu de la fraternitat que proposa el papa Francesc "és pertorbador perquè està vinculat a nous conceptes

que substitueixen la pau pels pacificadors, el desenvolupament per la cooperació, el respecte dels drets amb l'atenció a les necessitats de cada proïsme, ja sigui persona, poble o comunitat". També ha destacat que l'arrel teològica de l'Encíclica és la imatge de bon samarità com una advertència i un model i que "ens diu molt clarament que gira entorn a la categoria de l'amor fratern que, més enllà de tota pertinença, fins i tot de la identitat, és capaç de concretar-se en el proïsme".

En la presentació també s'ha destacat la vocació ecumènica, interreligiosa i universal de l'Encíclica.

'Fratelli Tutti', en 50 cites. L'encíclica de Francesc per la fraternitat universal

Carta encíclica *Fratelli tutti* del papa Francesc sobre la fraternitat i l'amistat social en 50 cites:

1. 'Fratelli tutti', escrivia sant **Francesc d'Assís** per a dirigir-se a tots els germans i les germanes, i proposar-los una forma de vida amb gust d'Evangelí. D'aquests consells en vull destacar un que convida a un amor que va més enllà de les barreres de la geografia i de l'espai. Allí declara feliç a qui estimi l'altre "tant al seu germà quan és lluny d'ell com quan és al seu costat". Amb aquestes poques i senzilles paraules va expressar l'essencial d'una fraternitat oberta, que permet reconèixer, valorar i estimar cada persona més enllà de la proximitat física, més enllà del lloc de l'univers on hagi nascut o on habiti. (1)
2. Hi ha un episodi de la seva vida que ens mostra el seu cor sense límits, capaç d'anar més enllà de les distàncies de procedència, nacionalitat, color o religió. És la seva visita al sultà **Malik-el-Kamil**, a Egipte, que va significar per a ell un gran esforç per la seva pobresa, els pocs recursos que tenia, la distància i les diferències d'idioma, cultura i religió. (...) Ens impressiona que vuit-cents anys enrere Francesc convidés a evitar tota forma d'agressió o disputa i també a

viure un humil i fratern “sotmetiment”, fins i tot davant dels qui no compartien la seva fe. (3)

3. Em vaig sentir especialment estimulat pel gran imam **Ahmad Al-Tayyeb**, amb qui em vaig **trobar a Abu Dhabi** per recordar que Déu “ha creat tots els éssers humans iguals en els drets, en els deures i en la dignitat, i els ha cridat a conviure com a germans entre ells”. (5)
4. Així mateix, quan estava redactant aquesta carta, va irrompre de manera inesperada la pandèmia de la Covid-19 que va deixar al descobert les nostres falses seguretats. Més enllà de les diverses respostes que van donar els diferents països, es va evidenciar la incapacitat d’actuar conjuntament. Malgrat estar hiperconnectats, existia una fragmentació que feia més difícil resoldre els problemes que ens afecten a tots. (7)
5. Anhelo que puguem fer renéixer entre tots un desig mundial de germanor. (...) Somiem com una única humanitat, com a caminants de la mateixa carn humana, com a fills d’aquesta mateixa terra que ens acull

a tots, cadascú amb la riquesa de la seva fe o de les seves conviccions, cadascú amb la seva pròpia veu, tots germans. (8)

6. Una manera eficaç de liquar la consciència històrica, el pensament crític, la lluita per la justícia i els camins d’integració és buidar de sentit o manipular les grans paraules. Què signifiquen avui algunes expressions com democràcia, llibertat, justícia, unitat? (14)
7. En aquesta pugna d’interessos que ens enfronta a tots contra tots, on vèncer passa a ser sinònim de destruir, com és possible alçar-se per reconèixer al veí o per posar-se al costat del qui ha caigut en el camí? (16)
8. Cuidar el món que ens envolta i que ens conté és cuidar-nos a nosaltres mateixos. Però necessitem constituir-nos en un “nosaltres” que habita la casa comuna. Aquesta cura no interessa als poders econòmics que necessiten un rèdit ràpid. (17)
9. Vam veure el que va passar amb les persones grans en alguns llocs del món a causa del coronavirus. No havien de morir així. (...) Aïllar els ancians i abandonar-los a càr-

rec d’uns altres sense un acompanyament adequat i pròxim de la família, mutila i empobreix la mateixa família. (19)

10. Mentre una part de la humanitat viu en l’opulència, una altra part veu la seva pròpia dignitat desconeguda, menyspreada o trepitjada i els seus drets fonamentals ignorats o violats. Què diu això sobre la igualtat de drets fundada en la mateixa dignitat humana? (22)
11. Avança la tecnologia sense treva, però què bonic seria si al creixement de les innovacions científiques i tecnològiques correspongués també una equitat i una inclusió social cada vegada més grans! (31)
12. És veritat que una tragèdia global com la pandèmia de la Covid-19 va despertar durant un temps la consciència de ser una comunitat mundial que navega en una mateixa barca, on el mal d’un perjudica a tothom. Recordem que ningú no se salva sol, que únicament és possible salvar-se junts. (32)
13. Si tot està connectat, és difícil pensar que aquest desastre mundial no tingui relació

amb la nostra manera d'enfrontar la realitat, prenent ser senyors absoluts de la pròpia vida i de tot el que existeix. (34)

14. Passada la crisi sanitària, la pitjor reacció seria la de caure encara més en una febre consumista i en noves formes d'auto preservació egoista. Tant de bo que al final ja no siguin "els altres", sinó només un "nosaltres". (35)

15. Els migrants no són considerats prou dignes per participar en la vida social com qualsevol altre, i s'oblida que tenen la mateixa dignitat intrínseca a qualsevol persona. (...) És inacceptable que els cristians comparteixin aquesta mentalitat i aquestes actituds, fent prevaler a vegades unes certes preferències polítiques per sobre de profundes conviccions de la pròpia fe. (39)

16. Les relacions digitals, que eximeixen del laboriós conreu d'una amistat, d'una reciprocitat estable, i fins i tot d'un consens que madura amb el temps, tenen aparença de sociabilitat. (43)

17. En desaparèixer el silenci i l'escolta, conver-

tint tot en teclejos i missatges ràpids i ansiosos, es posa en risc aquesta estructura bàsica d'una sàvia comunicació humana. (49)

18. La recent pandèmia ens va permetre rescatar i valorar tants companys i companyes de viatge que, en la por, van reaccionar donant la pròpia vida (...) metges, infermers i infermeres, farmacèutics, treballadors dels supermercats, personal de neteja, cuidadors, transportistes, homes i dones que treballen per proporcionar serveis essencials i seguretat, voluntaris, sacerdots, religioses... van comprendre que ningú se salva sol. (54)

19. Convido a l'esperança, que ens parla d'una realitat que està arrelada en el profund de l'ésser humà, independentment de les circumstàncies concretes i els condicionaments històrics en què viu. (55)

20. Mirem el model del bon samarità. És un text que ens convida a que ressorgeixi la nostra vocació de ciutadans del propi país i del món sencer, constructors d'un nou vincle social. (66)

21. Cada dia se'ns ofereix una nova oportuni-

tat, una etapa nova. No hem d'esperar tot dels qui ens governen, seria infantil. Gaudim d'un espai de corresponsabilitat capaç d'iniciar i generar nous processos i transformacions. (77)

22. També hi ha un aspecte de l'obertura universal de l'amor que no és geogràfic sinó existencial. És la capacitat quotidiana d'ampliar el meu cercle, d'arribar a aquells que espontàniament no sento part del meu món d'interessos, encara que siguin a prop meu. (97)

23. L'individualisme radical és el virus més difícil de vèncer. Enganya. Ens fa creure que tot consisteix a donar curs a les pròpies ambicions, com si acumulant ambicions i seguretats individuals poguéssim construir el bé comú. (105)

24. Invertir a favor dels fràgils pot no ser rendible, pot implicar menor eficiència. Exigeix un Estat present i actiu, i institucions de la societat civil que vagin més enllà de la llibertat dels mecanismes eficientistes de determinats sistemes econòmics, polítics o ideològics, perquè realment s'orienten en primer lloc a les persones i al bé comú. (108)

25. Solidaritat és una paraula que no sempre cau bé (...) És pensar i actuar en termes de comunitat, de prioritat de la vida de tothom sobre l'apropiació dels béns per part d'alguns. (116)
26. El dret a la propietat privada només pot ser considerat com un dret natural secundari i derivat del principi de la destinació universal dels béns creats, i això té conseqüències molt concretes que han de reflectir-se en el funcionament de la societat. (120)
27. És inacceptable que algú tingui menys drets per ser dona, és igualment inacceptable que el lloc de naixement o de residència ja de per si determini menys possibilitats de vida digna i de desenvolupament. (121)
28. El dret d'alguns a la llibertat d'empresa o de mercat no pot estar per sobre dels drets dels pobles, ni de la dignitat dels pobres, ni tampoc de el respecte a l'entorn, ja que qui s'apropia alguna cosa és només per administrar-lo en bé de tothom. (122)
29. És possible anhelar un planeta que asseguri terra, sostre i feina per a tothom. Aquest és el veritable camí de la pau, i no l'estratègia sense sentit i curta de mires de sembrar por i desconfiança davant amenaces externes. (127)
30. Quan el proïsme és una persona migrant s'agreguen desafiaments complexos. És veritat que l'ideal seria evitar les migracions innecessàries. (...) Però mentre no hi hagi seriosos avenços en aquesta línia, ens correspon respectar el dret de tot ésser humà de trobar un lloc on pugui no solament satisfer les seves necessitats bàsiques i les de la seva família, sinó també realitzar-integralment com a persona. (129)
31. Ampliant la mirada, amb el gran imam Ahmad Al-Tayyeb recordem que "la relació entre Occident i Orient és una necessitat mútua indiscutible, que no pot ser substituïda ni descurada, de manera que tots dos puguin enriquir-se mútuament a través de l'intercanvi i el diàleg de les cultures". (136)
32. Hem rebut la vida gratis, no hem pagat per ella. Llavors tots podem donar sense esperar alguna cosa, fer el bé sense exigir-li tant a aquesta persona a qui s'ajuda. (140)
33. La veritable qualitat dels diferents països del món es mesura per aquesta capacitat de pensar no només com a país, sinó també com a família humana, i això es posa a prova especialment en les èpoques crítiques. (141)
34. No em trobo amb l'altre si no tinc un substrat on em mantinc ferm i arrelat, perquè des d'aquí puc acollir el do de l'altre i oferir-alguna cosa veritable (143)
35. La integració cultural, econòmica i política amb els pobles propers hauria d'anar acompanyada per un procés educatiu que promogui el valor de l'amor al veí. (151)
36. Cal fomentar no únicament una mística de la fraternitat sinó alhora una organització mundial més eficient per ajudar a resoldre els problemes apressants dels abandonats que pateixen i moren en els països pobres. (165)
37. La tasca educativa, el desenvolupament d'hàbits solidaris, la capacitat de pensar la vida humana més integralment, la fondària espiritual, són necessàries per donar qualitat a les relacions humanes, de manera que sigui la mateixa societat la que reaccionï davant les iniquitats, els abusos dels poders econòmics, polítics o mediàtics. (167)

38. El mercat sol no ho resol tot, encara que altre cop ens vulguin fer creure aquest dogma de fe neoliberal. (168)
39. No es pot justificar una economia sense política, que seria incapaç de propiciar una altra lògica que regeixi els diversos aspectes de la crisi actual. (177)
40. Reconèixer a cada ésser humà com un germà o una germana i buscar una amistat social que els integri a tots no són meres utopies. Exigeixen la decisió i la capacitat per trobar els camins eficaços que les facin realment possibles. (180)
41. És caritat acompanyar una persona que pateix, i també és caritat tot el que es realitza, tot i no tenir contacte directe amb aquesta persona, per modificar les condicions socials que provoquen el seu patiment. (186)
42. La manca de diàleg implica que ningú, en els diferents sectors, està preocupat pel bé comú (...) Els herois del futur seran els que sàpiguen trencar aquesta lògica malaltissa i decideixin sostenir amb respecte una paraula carregada de veritat, més enllà de les conveniències personals. (202)
43. L'individualisme indiferent i desprietat en què hem caigut, ¿no és també resultat de la mandra per buscar els valors més alts, que vagin més enllà de les necessitats circumstancials? (209)
44. La pau social és laboriosa, artesanal. (...) El que val és generar processos de trobada, processos que construeixin un poble que sap recollir les diferències. Armem els nostres fills amb les armes del diàleg! Ensenyem la bona batalla de l'encontre! (217)
45. L'individualisme consumista provoca molt d'atropellament. (...) Això s'accentua i arriba a nivells exasperants en èpoques de crisi, en situacions catastròfiques, en moments difícils on surt a plena llum l'esperit del "campi qui pugui". No obstant això, encara és possible optar pel conreu de l'amabilitat. Hi ha persones que ho fan i es converteixen en estrelles enmig de la foscor. (222)
46. Estem cridats a estimar tothom, sense excepció, però estimar un opressor no és consentir que segueixi sent així; tampoc és fer-li pensar que el que ell fa és acceptable. A canvi, estimar-lo bé és buscar de diferents maneres que deixi d'oprimir, és llevar-li aquest poder que no sap utilitzar i que el desfigura com a ésser humà. (241)
47. És fàcil avui caure en la temptació de girar pàgina dient que ja fa molt de temps que va passar i que cal mirar cap endavant. No, per Déu! Mai no s'avança sense memòria, no evoluciona sense una memòria íntegra i lluminosa. (249)
48. El ferm rebuig de la pena de mort mostra fins a quin punt és possible reconèixer la inalienable dignitat de tot ésser humà i acceptar que tingui un lloc en aquest univers. (269)
49. No es pot admetre que en el debat públic només tinguin veu els poderosos i els científics. Ha d'haver-hi un lloc per a la reflexió que procedeix d'un rerefons religiós que recull segles d'experiència i de saviesa. (275)
50. La violència no troba fonament en les conviccions religioses fonamentals sinó en les seves deformacions. (282)

Abat Soler: "Raguer volia una Església i una Catalunya lliures de tota servitud injusta"

Montserrat va acomiadar el monjo Hilari Raguer el dissabte 3 d'octubre. El pare abat Josep Maria Soler va presidir el funeral i va destacar en l'homilia la doble fidelitat del pare Raguer a l'Església i al país. "En la seva vida de monjo, ha servit Déu, l'Església i Catalunya. Una Església i una Catalunya que volia lliures de tota servitud injusta", va sintetitzar l'abat per recollir la trajectòria de 92 anys del pare Raguer.

JORDI LLISTERRI -CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Vall-llossera: "Hem fet front a la Covid-19, però no hem garantit el dret a la salut"

La sala d'actes de Cristianisme i Justícia ha fet un "ple covid" -un terç de l'aforament- per donar la benvinguda a la nova edició dels Dilluns dels Drets Humans en un format presencial reduït i amb emissió en línia en directe. El silenci interessat del públic ha evidenciat que la nova normalitat conserva moltes inquietuds de l'antiga. Els metges han constatat molta tensió, -a dia d'avui més de 13.400 persones han perdut la vida a causa d'aquest virus a Catalunya- i han dit: "hem pogut fer front a la Covid-19, però no hem pogut garantir el dret a la salut".

IGNASI ESCUDERO -CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Església pel Treball Decent demana "posar a la persona al centre" del sistema productiu

La Plataforma Església pel Treball Decent ha cridat aquest dimecres, Dia Mundial del Treball Decent, a "moure's per un sistema productiu que posi a la persona al centre" i ha celebrat la taula rodona 'Feina i Covid: Triem un altre camí'. En la seva aportació al debat el conseller de Treball, Afers Socials i Família, **Chakir El Homrani**, ha afirmat que "cap crisi anterior havia afectat amb tanta duresa a l'economia submergida, que és el coixí de les persones més vulnerables".

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El programa de fraternitat genera disputes ideològiques

PER XAVIER CASANOVAS
DIRECTOR DEL CENTRE D'ESTUDIS CRISTIANISME I JUSTÍCIA

En només dos dies la darrera encíclica del **papa Francesc**, *Fratelli Tutti*, ha generat polèmiques airades a les xarxes socials. Més que fer una lectura particular de l'encíclica, m'agradaria centrar-me en el perquè d'aquestes disputes ideològiques. Que aquestes tinguin lloc ens diu moltes coses sobre les raons per les quals Francesc ha volgut publicar aquest document, i del lloc que l'Església i el seu pensament ocupen en el nostre imaginari social.

Amb el precedent de *Laudato si'* (2015), encíclica que marca clarament un punt d'inflexió en el pensament social cristià incorporant el crit de la terra -justícia ambiental- a l'alçada i en relació amb el crit dels pobres -justícia social-, arriba ara *Fratelli Tutti* (2020), un nou

document amb un definit caràcter social que funciona com a compendi del conjunt de prediques, allocucions i "perles" que Francesc ha anat repetint durant el seu pontificat. No deixa de ser una culminació d'allò que des d'*Evangelii Gaudium* (2013) -el programa de govern de Francesc- se'ns ha anat repetint: vivim en un sistema econòmic i un model social que està malalt i que genera mort i exclusió. El cristians tenim el deure de transformar-lo.

Una resposta als temps actuals

Les encíclics més socials han tingut la intenció de ser un contrast a les temptacions ideològiques dels cristians en cada època. *Rerum Novarum*, la citadíssima encíclica de Lleó XIII so-

bre les condicions de la classe treballadora, i qui marca l'inici del compendi actual de la doctrina social de l'església, va ser una crítica al liberalisme i al comunisme que batallaven en el terreny polític de finals del segle XIX. L'actual encíclica, *Fratelli Tutti*, és la resposta a les dues derivades més perilloses del model sociopolític d'inicis del segle XXI: el neoliberalisme i el populisme.

En el terreny socioeconòmic, hi trobem una reivindicació del desenvolupament integral de la persona (107), la denúncia de la supeditació de la propietat privada a la seva funció social (120) i una crítica als que esgrimeixen la llibertat de mercat com a solució a tots els nostres problemes (168), entre d'altres. En el terreny polític, Francesc fa una reivindicació de la comunitat arrelada davant la globalització uniformitzadora i rebutja el cosmopolitisme vacu de sentit (36), i una crítica a qui utilitza la noció de poble per a generar divisió i exclusió, al servei del seu projecte personal (159). *Fratelli Tutti* també reivindica estructures supranacionals reformades que facin més democràtic el govern mundial (173), demana la fi de la pena de mort i fa una defensa dels drets humans fonamentals (189). Francesc, fonamentat en una mística i una teo-

logia que veu de les arrels franciscanes, aborda els temes més candents del nostre temps, recuperant el millor del pensament social cristià.

Recuperar el pensament social cristià

Fratelli Tutti ens remet a les propostes del personalisme mounerià que tant van influir a la democràcia cristiana, però també al redistributisme de **G.K. Chesterton** o de **Dorothy Day** -fundadora dels Catholic Workers-, o a la crítica des de l'antropologia econòmica de **Karl Polanyi** a la societat de mercat. Iniciatives i moviments tots, de la primera meitat del segle XX. Francesc retroba el pensament social cristià que, malgrat ser present, no ha tingut una reivindicació a nivell polític ni una influència destacable almenys en els darrers cinquanta anys.

Que la seva recepció hagi generat certa estupefacció com diu **Enric Juliana** no ens hauria de sorprendre. L'esquerra anticlerical havia oblidat que en la defensa de la societat front a l'economia i la història tenia en els cristians un aliat per a transformar la societat; la dreta reaccionària, que l'Església en el camp social sempre ha estat clara en denunciar les seves temptacions

liberals i la seva claudicació al déu del capital. Ara uns i altres sobreactuen: els de l'esquerra -com **Iñigo Errejón** o **Pedro Sanchez**- amb pretensions triomfalistes, els de la dreta -com **José Ramón Bauzá**- esquinçant-se les vestidures. Però el pensament social cristià no s'ha mogut mai de lloc. Ha estat sempre allà. Com diu el periodista, **Jorge Dioni** qui s'ha mogut és l'eix ideològic.

Francesc assenyala el camí de la pau, el perdó, la memòria, l'obertura, l'arrelament, la política com a servei, l'economia al servei del bé comú i la centralitat dels més vulnerables. Aquí hi tenim un programa polític clar, que va de baix cap a dalt, recuperant la passió per construir comunitat, destinant-hi tots els nostres recursos. Probablement avui, en temps de polarització i simplificació ideològica, el pensament social de l'església té més a aportar que mai. Cal que sigui recuperat i penetri vivament en el nostre teixit social. Ara ens cal doncs reivindicar aquells grups i projectes, llargament menystinguts, que puguin concretar i dur a la pràctica un programa com aquest. El programa de la fraternitat.

Baula té

un nou web!

baula.com

MATERIALS EDUCATIUS
RECURSOS
OFERTA DIGITAL
LITERATURA
ACTUALITAT...

Fratelli Tutti: la cultura de la fraternitat

PER EDUARD IBÁÑEZ
A APUNTS ETICOPOLÍTICS

Tercera carta encíclica del Papa Francesc. La primera va ser *Lumen fidei* (2013), dedicada a la fe cristiana, escrita a quatre mans amb el Papa emèrit Benet XVI. Després *Laudato si'* (2015), una denúncia de la degradació ambiental-social i una crida a una ecologia integral. Ara *Fratelli Tutti*, dedicada a proposar una cultura de la fraternitat i l'amistat social.

Una vegada més, Francesc, amb el seu estil directe i de gran força expressiva (es nota que està escrita íntegrament per ell) llença a la humanitat un poderós missatge: la urgent i profunda necessitat de construir una cultura universal de la fraternitat, més enllà de totes

les diferències i de totes les barreres de la geografia i de l'espai, assenyalant-ne els seus pilars fonamentals.

La crida a la fraternitat és, de fet, un dels missatges centrals de tot el seu pontificat des del minut zero, perquè sorgeix del nucli mateix de l'experiència cristiana. És l'experiència que precisament va viure de forma plena Sant Francesc d'Assís, inspirador de tota l'obra del Papa i també d'aquest últim document, que pren novament com a títol una de les seves pregàries (com ho va fer a *Laudato si'*). Per això, la crida a la fraternitat és sempre present en les preocupacions i en la majoria dels documents de

Francesc (discursos, homilies, cartes...). Va ser ja objecte específic del seu primer Missatge per la Jornada Mundial de la Pau l'any 2014. Allà va afirmar que "la fraternitat és el fonament i el camí per la pau".

En dedicar ara una carta encíclica a la fraternitat, situa aquest missatge en el màxim rang del seu ensenyament, fa un recull ordenat de les principals reflexions que ha expressat al respecte, i aprofundeix o amplia algunes de les seves dimensions.

Amb tot, com ell mateix indica, en aquest document no intenta tant exposar la doctrina de l'amor fratern sinó "la seva dimensió universal, la seva apertura a tots" i les conseqüències que se'n deriven per a la vida social mundial (FT, 6).

En aquest sentit, és molt significatiu que Francesc expressi que l'actual encíclica li ha estat inspirada per la seva trobada a Abu Dabi amb el Gran Iman Ahmad Al-Tayyeb, el mes de febrer de 2019. Amb ell va signar precisament un cartadedicada a la fraternitat i la convivència comuna, que és un referent de gran valor com a crida interreligiosa islamo-cristiana a la pau.

Filiació i fraternitat

Diria que, a banda de l'esmentada primera encíclica redactada amb Benet XVI (probablement més filla d'aquest últim), aquest nou document és probablement un dels quatre textos més importants del seu pontificat, juntament amb l'exhortació *Evangelii Gaudium* (2013), dedicada a la vida cristiana i la missió de l'Església, espècie de programa del seu pontificat; la ja citada *Laudato si'* (2015) i l'exhortació postsinodal *Amoris Laetitia* (2016), dedicada a l'amor en la família.

Amb la nova encíclica (que esperem que no sigui la última), completa tot un missatge: experimentar personalment l'amor de Déu Pare, culminat en Jesucrist, produeix una experiència d'immensa i profunda alegria que es comunica a tota la vida personal, eclesial i social (*evangelii gaudium* i *amoris laetitia*), que permet comprendre el món com a creació i com a do, lliurat a la nostra cura, on tot està íntimament interconnectat i cridat a la comunió universal (*Laudato si'*) i això es tradueix en una vida fraterna entre tot els éssers humans (*Fratelli Tutti*). Filiació, comunió i fraternitat universal, doncs, com els eixos de l'experiència cristiana del món.

Ara bé, Francesc, sense renunciar a presentar els fonaments evangèlics del seu missatge, vol expressament adreçar la seva carta a tota la humanitat, tenint cura que “la seva reflexió s’obri al diàleg amb totes les persones de bona voluntat” (FT, 6).

L'apertura de l'amor

Francesc, fidel al seu esquema habitual (veure, jutjar, actuar), parteix d'una descripció d'alguns trets dominants en la realitat del nostre món, amb la seva immensa carrega d'egoisme, exclusió, injustícia, opressió i mort, els quals ha denunciat insistentment des de la seva elecció. Davant d'aquesta amarga constatació, Francesc situa la resposta en el cor mateix de l'Evangel·li, expressada en la paràbola del bon Samarità: l'amor pràctic i concret per la persona fràgil, caiguda o necessitada, fins i tot quan és estrany, superant totes les diferències humanes (religioses, nacionals, ideològiques, econòmiques...), com l'opció que realitza plenament i salva la dignitat humana.

L'amor del bon samarità recull de manera paradigmàtica la dimensió universal de la frater-

nitat. D'aquí Francesc exposa la seva crida a construir un món obert, basat en l'amor, la solidaritat i el bé moral, i que integri i promogui a tothom.

I proposa alguns dels pilars que han de permetre construir aquest món: l'estima a les identitats culturals viscudes de manera oberta i comunicativa; una bona política orientada pel servei i l'amor; la cultura del diàleg, l'encontre i l'amabilitat; el respecte a la veritat de la dignitat humana, per damunt d'interessos o majories; la recerca artesanal i comunitària de la pau; el perdó i la memòria; el desarmament, l'eradicació de la guerra, de la violència i de la pena de mort; el diàleg entre religions i la llibertat religiosa, que permetin a les tradicions religioses una valuosa aportació a fraternitat i la justícia.

Crec sincerament que tots els creients hem de fer l'esforç de llegir aquesta carta, estudiar-la i meditar-la, personal i comunitàriament, a fi que ens ajudi a fer-nos veritables servents de la fraternitat universal.

'Fratelli Tutti' crida a la fraternitat des de la senzillesa i l'alegria

PER MÍRIAM FEU
CAP D'ANÀLISI SOCIAL I INCIDÈNCIA
DE CÀRITAS DIOCESANA DE BARCELONA

Aquest diumenge 4 d'octubre, dia de **Sant Francesc d'Assís**, el **papa Francesc** presentava la seva nova encíclica *Fratelli tutti*, al més pur estil de Sant Francesc, senzill, alegre i obert. Ens posa al centre la necessitat de construir junts, d'estimar-nos i fer-nos propers de manera real i autèntica i sense deixar-nos enganyar per l'individualisme, els populismes i liberalismes, i la falsa sensació de connexió que ens ofereixen les pantalles.

Per aconseguir una veritable fraternitat universal ens cal partir de la realitat, tocar de peus a terra. "La veritable saviesa suposa la trobada amb la realitat". I en concret, ens cal veure,

tocar i conèixer la realitat de les persones en situació de més vulnerabilitat. Des de Càritas estem convençuts que només aquest contacte físic i real amb els altres, amb les persones que es troben en situació de vulnerabilitat, ens pot tocar el cor per viure com a germans. Amb una fraternitat oberta, "que permet reconèixer, valorar i estimar cada persona més enllà de la proximitat física, més enllà del lloc de l'univers on hagi nascut o on visqui". Per això no podem ser aliens al patiment humà del germà que ha de migrar, dels germans que la nostra societat descarta, dels germans que veuen vulnerats els drets humans més bàsics. I ens adverteix que una connexió fictícia, basada només en allò di-

gital no és suficient per tendir ponts, “no arriba a unir la humanitat”.

Ens endinsa en el camí de l'amistat social a partir de la paràbola del bon samarità. Algú que dedica el seu temps preuat, en un món de presses i d'agendes plenes, que s'atura davant d'una persona abandonada, descartada, mentre que la resta passa de llarg. Ens fa veure que com a societat, “hem crescut en molts aspectes, però encara som analfabets en acompanyar, cuidar i sostenir els més fràgils i dèbils de les nostres societats desenvolupades”. Amb les seves pròpies paraules, “la paràbola ens mostra amb quines iniciatives es pot refer una comunitat a partir d'homes i dones que fan pròpia la fragilitat dels altres, que no deixen que s'erigeixi una societat d'exclusió, sinó que es fan propers i aixequen i rehabiliten el caigut, per tal que el bé sigui comú”. Rellegint-la, i endinsant-nos en el paper de cada personatge ens interpel·la a identificar-nos i a entendre que tots estem dins la mateixa barca, i que la vida “subsisteix allà

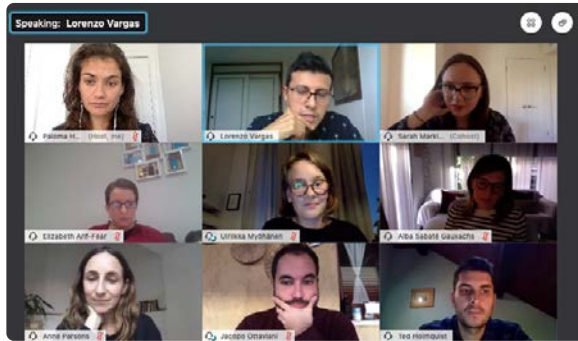
on hi ha vincle, comunió, fraternitat; i és una vida més forta que la mort quan es construeix sobre relacions veritables i llaços de fidelitat”. Tal i com apunta **José Laguna**, la paràbola del bon samarità ens empeny a la triple dinàmica del **fer-se càrrec, carregar i encarregar-se de la realitat**.

Ens anima a sortir de nosaltres mateixos, de la nostra família i llaços més propers i obrir-nos als altres. A ser societats obertes que acullen i que integren a tots. On les persones se situen al centre i l'economia s'hi posa al seu servei, i on el treball decent és el camí de realització de totes les persones. Amb una caritat social i política que porti a un replantejament. “Una sana política, capaç de reformar les institucions, coordinar-les i dotar-les de millors pràctiques que permetin superar pressions i inèrcies vicioses”.

També ens anima a construir una societat on la caritat està unida al compromís amb la veritat, on cuidem la fragilitat des de la tendresa, l'ama-

bilitat, el diàleg i l'amistat social. Tots ells conceptes que quan els encarnem en nosaltres mateixos ens converteixen en artesans de la pau.

En resum, una encíclica del Papa que aporta visió, valors per transcórrer el camí. Des d'un coneixement de la realitat tant al detall que ens ressona des de Càritas i ens recorda temes que surten en el dia a dia de les nostres reunions, com la necessitat que les persones migrades puguin obrir un compte corrent. I des d'una invitació a l'esperança, que “sap mirar més enllà de la comoditat personal, de les petites seguretats i compensacions que estrenyen l'horitzó, per obrir-se a grans ideals que fan la vida més bella i digna. Caminem en esperança”.

Participació catalana al programa de joves per al diàleg interreligiós de l'ONU

Promoure el diàleg intercultural i l'entesa entre confessions. És el l'objectiu del programa de beques de l'Aliança de les Civilitzacions de les Nacions Unides (UNAOC), una formació internacional competitiva que selecciona anualment 24 joves de tot el món -12 de la regió d'Europa i Estats Units i 12 de l'Orient Mitjà i el Nord d'Àfrica. Enguany amb participació catalana: **Alba Sabaté**, sots directora de l'Observatori Blanquerna de Comunicació, Religió i Cultura, ha estat una de les joves seleccionades en l'edició del 2020, centrada en la temàtica "Construir la pau en l'era dels nous mitjans".

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Salvador Borrós, nou director d'IQS

Salvador Borrós ha estat nomenat nou director general de l'Institut Químic de Sarrià (IQS), una decisió que ha pres per unanimitat el patronat de la institució universitària. Salvador Borrós, nascut a Barcelona l'any 1963, és doctor enginyer químic IQS-URL (1993) i enginyer químic IQS-URL (1987). Des de l'any 2003 és professor catedràtic de Ciència de Materials i Biomaterials a IQS-Universitat Ramon Llull. L'any 1994 va crear el laboratori de Ciència de Materials a IQS i la seva activitat investigadora inclou l'acompanyament a més de 34 tesis doctorals i 150 treballs finals de màster i de grau.

IQS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Papa Francesc: "Potser podré anar a Manresa"

No descarta visitar Manresa el 2021. El **papa Francesc** ho ha formulat per primer cop i sense mediacions en l'entrevista que ha concedit a la revista italiana *Il Mio Papa* en la versió en castellà. La visita coincidiria amb els 500 anys de l'estada de sant Ignasi en aquesta ciutat. També ho recull aquest dimarts *Vatican News*, amb un abstracte de la conversa original publicada en la primera revista dedicada exclusivament al papa Francesc.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Nou bisbe auxiliar a Barcelona: el capellà de Tortosa Javier Vilanova

Barcelona comptarà amb tres bisbes auxiliars. Aquest dimarts al migdia s'ha fet públic el nomenament d'un nou bisbe auxiliar de Barcelona, el **capellà de Tortosa Javier Vilanova**. Des de fa dos anys era el rector del Seminari interdiocesà i ara completarà l'equip de bisbes auxiliars del cardenal **Joan Josep Omella** format per **Sergi Gordo** i **Toni Vadell**.

El cardenal Omella ha agraït a Vilanova que hagi acceptat el **nomenament del papa Francesc** per venir a treballar a Barcelona. "No és fàcil, no és el mateix que una diòcesi petita i rural, Barcelona és més complexa i complicada", ha dit en la roda de premsa d'aquest dimarts al matí. El cardenal ha subratllat la voluntat del bisbat de "treballar en equip". Segons Omella, la figura de Vilanova permetrà "no carregar tant els dos bisbes auxiliars" en una diòcesi en què "es necessita que s'avanci".

El bisbe Vilanova ha parlat de la formació dels futurs sacerdots i la catequesi amb infants i joves, com a part dels seus interessos pastorals. Són dos dels àmbits en què ha exercit responsabilitats interdiocesanes. També s'ha mostrat molt proper a "la pietat popular i a la fe viscuda

en el si de la família". Ha esmentat la seva mare i el cardenal **Ricard M. Carles** -més de vint anys bisbe de Tortosa- com a persones properes que han marcat la seva forma de viure la fe.

"Aquest servei el vull fer amb la màxima humilitat", ha dit Vilanova en la seva intervenció. I ha expressat l'objectiu de "treballar perquè Crist sigui conegut i sigui estimat". També ha anticipat "la misericòrdia" com a part del seu lema episcopal. L'ordenació episcopal està prevista pel diumenge 22 de novembre a les 17h a la Basílica de la Sagrada Família.

Javier Vilanova Pellisa va néixer a la Fatarella el 1973 i va formar-se al Seminari de Tortosa. Va ser ordenat sacerdot el 1998. Ha tingut diverses responsabilitats diocesanes a Tortosa com rector del Seminari Diocesà, delegat diocesà de Catequesi i de Pastoral Vocacional i membre del Consell Presbiteral i del Col·legi de Consultors. També ha estat rector de les parròquies d'Alfara de Carles i del Sagrat Cor de Jesús de la Raval de Cristo (Roquetes) i actualment era rector de Pinell de Brai. El 2018 va ser **nomenat** rector del Seminari Major Interdiocesà i abans n'havia estat director espiritual durant dos anys, mante-

nint la seva activitat parroquial a Tortosa. En el Seminari Interdiocesà es formen els capellans de set diòcesis catalanes: Tarragona, Girona, Lleida, Solsona, Tortosa, Urgell i Vic.

El 2016 Vilanova va ser un dels 23 sacerdots catalans que va nomenat **missioner de la Misericòrdia** pel **papa Francesc**. També col·labora habitualment amb l'associació catòlica Comunitat del Cenacle que acull persones que han caigut en la drogoaddicció.

Tres auxiliars a Barcelona

No és la primera vegada que creix el número de bisbes auxiliars a Barcelona. Però no és el més **habitual** que els auxiliars vinguin de fora del bisbat. Durant l'època del cardenal **Lluís Martínez Sistach** només es va fer el nomenament de **Sebastià Taltavull**, actualment bisbe de Mallorca. Però en el mandat del cardenal **Ricard Maria Carles** o l'arquebisbe **Marcelo González** van ser molts més.

El cardenal Carles, procedent de Tortosa, va tenir cinc bisbes auxiliars. El 1991, un any després de la seva arribada a Barcelona, es va nomenar

Joan Carrera i Carles Soler i Perdigó. I el 1993, **Pere Tena, Jaume Traserra i Joan-Enric Vives**. En el cas de Don Marcelo, van ser quatre i nomenats tots el mateix dia de 1968: **Ramon Torrella, Ramon Daumal, Josep Capmany i Josep Maria Guix**. En els dos casos, tots els escollits eren clergat vinculat a Barcelona.

Omella va rebre el **nomenament** dels bisbes auxiliars Sergi Gordo i Toni Vadell el 2017, just després de ser escollit cardenal. En aquest cas va ser un capellà de Barcelona i un de Mallorca. Ara se suma a l'equip episcopal de Barcelona un capellà de Tortosa. A Catalunya la diòcesi de Terrassa també compta amb un bisbe auxiliar, **Salvador Cristau**. Va ser **nomenat el 2010** procedent de la mateixa diòcesi. Actualment a Madrid els tres nous bisbes auxiliars també han sortit del clergat de la pròpia diòcesi.

D'altra banda, aquest dimarts la Santa Seu també **ha anunciat** el nomenament del nou arquebisbe de Saragossa, **Carlos Manuel Escribano**, i de l'arquebisbe de Burgos, **Mario Iceta**.

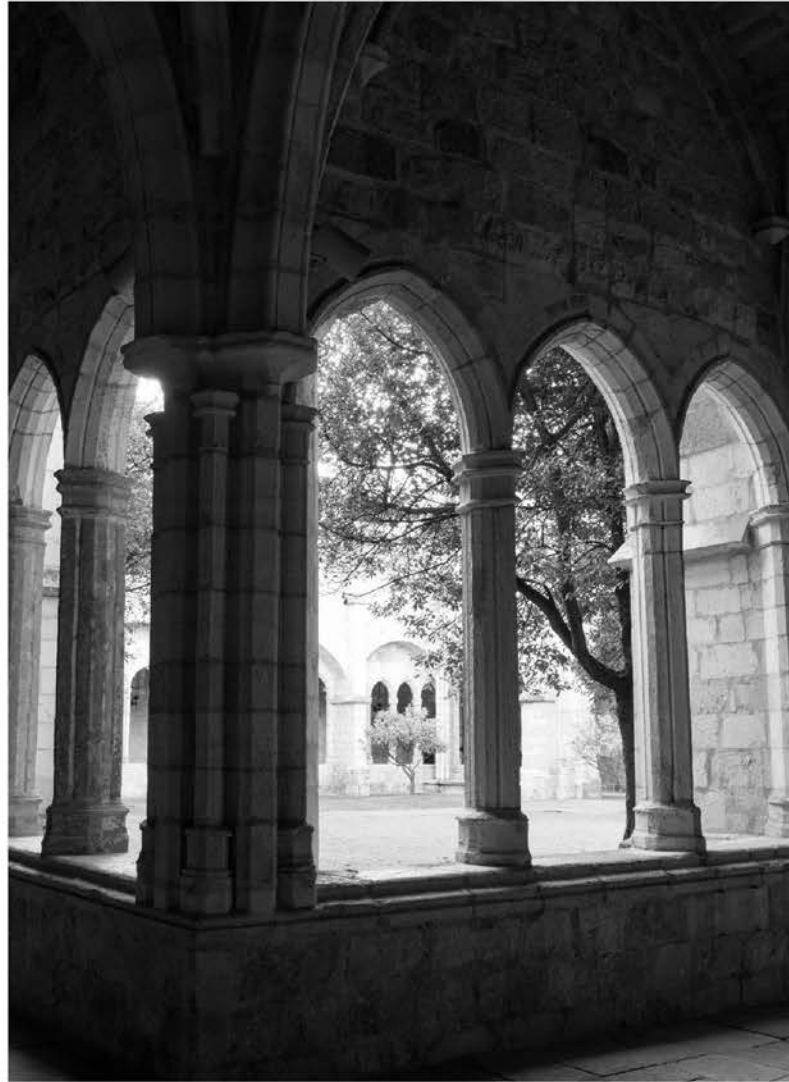

Omella i els presos: “No entro en política concreta”

El cardenal **Joan Josep Omella** ha comentat la **carta** que va fer pública divendres la germana del conseller **Jordi Turull** al diari *Ara*. “En els temes polítics, no hi entro”, ha dit aquest dimarts a la seu del bisbat de Barcelona. En la **presentació del nou bisbe** auxiliar, la premsa ha preguntat al cardenal sobre la carta d'**Isabel Turull**. “Ella ha escrit una carta oberta, té dret a fer-ho” i “no me l’ha enviat”. Així ha obert el breu comentari Omella. “No entro en política concreta”, ha dit, mentre que ha defensat l’opció eclesial de “fer política global”.

La carta d’Isabel Turull criticava el **suport explícit** de la Conferència Episcopal Espanyola a la monarquia en la crisi actual. I li tornava a retreure que, en canvi, no hagués tingut un gest amb els presos del procés: “A l’Evangeli no m’ha semblat llegir mai que Jesús digués ‘visiteu els presos com si fóssiu presos amb ells, però només els que pertanyin a la vostre diòcesi o bisbat”.

Omella ha reiterat que “normalment els bisbes visiten les presons de la seva diòcesi: jo ho he fet tota la vida”. Però que ell no anava a altres bisbats a visitar presos. El cardenal ha expressat el desig “que ningú estigui a la presó”. Ha dit que respecta el dret de tothom a expressar-se: “No discuteixo els sentiments d’una persona”. I ha recordat que ja fa temps va rebre Isabel Turull i que comparteix que “això és un gran patiment”. Fa dos anys Isabel Turull va escriure una altra **carta pública** que va donar lloc a un **comunicat** de la secretaria de la Conferència Episcopal Tarraconense. D’altra banda, en la mateixa roda de premsa, Omella ha justificat la **nota** que va publicar la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) sobre el rei emèrit: “Vam escriure una nota al rei valorant la seva implicació al moment, i recordar el paper que va jugar pel canvi i després el 23F, quan va sortir en defensa de la democràcia”.

Sabadell Institucions Religioses

Una atenció personalitzada orientada al carisma i a la missió de les institucions.

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent, productes i serveis adaptats a les seves activitats econòmiques, col·legis, residències, hospitals, fundacions, i també per als seus empleats i familiars.

Perquè disposem de més de 40 anys d'experiència treballant amb les institucions religioses i adaptant-nos a les seves necessitats.

Un gestor especialitzat serà al seu costat per ajudar-los en totes les seves necessitats financeres i en la gestió del seu dia a dia.

Més informació a
www.bancsabadell.com/institucionsreligioses

B Sabadell
Ser on siguis

“Sant Jeroni ha ensenyat a llegir i a escriure a Europa”

“Els meus alumnes a Girona creuen que el mòbil és la millor creació, però l'obra més important de la cultura humana és l'escriptura”. Amb aquest rotunditat s'ha expressat el biblista, teòleg i expert en semítiques, **Joan Ferrer**, durant l'acte del **1.600 aniversari de la mort de sant Jeroni** celebrat a l'Ateneu Universitari Sant Pacià.

I per què hem de recordar una figura com sant Jeroni?, s'ha preguntat Ferrer. “Per justícia”, afirma, perquè “sant Jeroni ha ensenyat a llegir i a escriure a Europa durant 1.500 anys”, un fet que no es pot dir de ningú més. La traducció de la Bíblia per part de sant Jeroni, de la Bíblia vulgata, la Bíblia del poble, va possibilitar que des del segle cinquè i fins al Vaticà II saber llegir i escriure significués saber llegir la vulgata i saber escriure com la vulgata. “Era un model de llengua”, el que implica que Jeroni “és un personatge importantíssim en la cultura del món”.

Publicació de dues obres sobre sant Jeroni

Amb motiu de l'acte internacional dels 1.600 anys de la mort de sant Jeroni l'Ateneu Universitari Sant Pacià ha volgut fer una edició dels salms en quatre llengües i sis columnes per

veure la relació d'un text en diferents llengües. Aquesta publicació, encara en premsa, incorpora les versions dels salms en sis columnes en hebreu, grec, llatí i català.

També s'ha presentat durant l'acte l'obra publicada de comentaris dels salms, de Joan Ferrer. "Amb la commemoració de la seva mort calia fer una obra que recollís tota la seva obra", ha explicat Ferrer, per això, reconeixen, "és un llibre enorme". Un llibre pensat perquè el gran públic pugui comprendre els salms, ja que "no és un llibre d'erudició ni un llibre de filologia".

El rector de l'Ateneu Universitari Sant Pacià, **Armand Puig**, ha fet una anàlisi exhaustiva de la figura i obra de sant Jeroni. Jeroni, afirma Puig, és traductor i exegeta. "Com a pensador

és plenament occidental, meticulós i ordenat intel·lectualment, i busca les solucions clares, distintes i segures".

La traducció de Jeroni, explica, "reuneix els tres criteris fonamentals per a una bona traducció bíblica: proximitat al text original, comprensibilitat i expressivitat".

Els salms, la base de la pregària cristiana

Tota una obra de sant Jeroni que ara pren rostre en els dos volums publicats per l'Ateneu i que per a **Oriol Ponsatí**, president de la Institució de les Lletres Catalanes, "és un llegat d'una gran baula". Llegat que se suma, segons Ponsatí, a tota una tradició de traducció que encapçala el monestir benedictí de Montserrat.

L'abat de Montserrat, **Josep Maria Soler**, que no va poder assistir a l'acte, va deixar escrita la seva intervenció. La va llegir **Joan Torra**, degà de la Facultat de Teologia de Catalunya. "És important saber pregar amb els salms, ja que són la base de la litúrgia de les hores", afirma Soler a través de Torra. I tot i que majoritàriament els salms van ser compostos per ser cantats, l'abat creu que "són la base de la pregària cristiana".

L'acte, organitzat conjuntament per l'Ateneu Universitari Sant Pacià, el **Centre de Pastoral Litúrgica** i l'**Abadia de Montserrat**, també ha comptat amb la participació del bisbe de Sant Feliu de Llobregat, **Agustí Cortés**.

APASOMI: 5 anys d'empoderar persones

APASOMI va néixer en un moment en què els indicadors macroeconòmics anunciaven que s'iniciava la sortida de la crisi del 2008, però que no quedava reflectit en la situació de les persones ateses per Càritas. En aquell moment el 71,40% de les persones ateses per Càritas es trobaven a l'atur buscant feina. Persones amb manca o baixa formació i greus dificultats econòmiques. Amb la crisi, el treball va esdevenir un bé escàs, i els més vulnerables tenien més dificultats per trobar-ne.

CÀRITAS DIOCESANA DE TERRASSA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El Monestir de les Avellanes celebra el 6è concert d'Orgue de tubs

El diumenge 11 d'octubre a les dotze del migdia el Monestir de les Avellanes acull el 6è concert d'Orgue de tubs del monestir. Aquest concert té lloc en el cinquè aniversari de la recuperació de l'orgue de tubs a l'església del monestir, després de 170 anys sense aquest instrument. Amb aquesta actuació el Monestir de les Avellanes recupera les activitats culturals, aturades des del mes de març, arran de la Covid-19.

MONESTIR DE LES AVELLANES | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Les accions de Jesús, fil conductor de les prioritats pastorals a Girona

Predicació, guarició i misericòrdia, deixebles i comunitat, pregària, Eucaristia, i servei i compromís són els 6 àmbits en què es divideixen les Prioritats Pastorals del Bisbat de Girona per al curs 2020-2021. Es tracta de les grans accions de Jesús en els evangelis, que esdevenen el fil conductor de les prioritats diocesanes d'enguany. Es mantenen majoritàriament les mateixes que el curs anterior, tot i comptar amb alguns canvis, així com amb una classificació diferent i nous textos introductoris.

BISBAT DE GIRONA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Els centres de gent gran de la Fundació "la Caixa" reobren a Catalunya amb activitats presencials en línia, adaptant-se a la situació actual

Els centres de gent gran de la Fundació "la Caixa" reobren a Catalunya. Els 30 centres propis de l'entitat van començar fa una setmana les inscripcions a les activitats presencials complint totes les mesures de seguretat establertes. A més, s'estrena la modalitat en línia, amb més de 1.700 activitats gratuïtes obertes a la gent gran. Tenint en compte la situació derivada del context de pandèmia, el Programa de Gent Gran de l'entitat ha adaptat el ventall d'activitats per poder donar resposta a necessitats actuals: el benestar físic i emocional, el coneixement informàtic, i la conscienciació sobre el bon tracte i la dignitat de les persones grans.

Les activitats es duran a terme en grups estables i reduïts garantint sempre les mesures de seguretat i de prevenció. Els centres que reprendran l'activitat presencial són a la província de Barcelona (24), a Girona (2), a Lleida (2) i a Tarragona (2). Pel que fa a les activitats en línia, es calcula que en total hi participaran més de 25.500 persones.

Des del principi del confinament, el Programa de Gent Gran ha acompanyat més de 34.000 persones i ha facilitat la realització de més de 1.000 activitats construint espais relacionals per superar

possibles situacions d'aïllament social i soledat d'un dels col·lectius que més vulnerats s'han vist durant aquest període tan complex.

«Davant del context actual, volem continuar estant al costat de les persones grans acompanyant-les i oferint-los activitats perquè recuperin la quotidianitat», ha subratllat el subdirector general de la Fundació "la Caixa", Marc Simón.

La importància dels centres de gent gran

Segons es desprèn de l'estudi *Apunts sobre l'estratègia del Programa de Gent Gran en relació amb la COVID-19*, una de cada quatre persones del total de la mostra (2.935 persones) ha reconegut haver experimentat **emocions i pensaments negatius**, i una de cada tres, dificultats per connectar amb una vida amb significat. Així

mateix, 8 de cada 10 persones entrevistades tenen por del futur, i un 97,5% de la mostra estan **preocupades pel futur** que deixen a les generacions joves. A més, el 73% de les persones grans enquestades han manifestat la necessitat de tornar al centre per tot el que els aporta, i el 63,4% tornarien al centre malgrat un possible contagi. D'altra banda, més del 82% de la mostra, composta per 2.935 persones, tenen una **alta satisfacció amb la vida**, i més del 72%, un bon estat de salut.

En la mateixa línia, durant aquest període el Programa de Gent Gran de la Fundació "la Caixa" ha fet un seguiment de persones usuàries de centres de gent gran de tot l'Estat confinades als seus domicilis per analitzar les seves fortaleses. Entre les conclusions extretes d'aquesta anàlisi qualitativa, cal destacar que són les persones amb una visió més positiva i proactiva de la soledat les que han «resistit» millor aquest confinament.

Una mirada cap al futur

El Programa de Gent Gran de la Fundació "la Caixa", amb més de cent anys d'història, té com a objectiu estratègic abordar els nous desafiaments que es presenten en la vellesa. La seva aposta actual passa per generar models basats en el «ser» i no tant en el «fer», posant el focus en el desenvolupament d'un projecte personal. D'aquesta manera, vol facilitar una nova etapa en la vellesa que mereixi la pena de ser viscuda amb realisme i responsabilitat, gaudint-ne i podent-hi fer aportacions. Per això, destaca la necessitat de revertir l'aïllament i la soledat mitjançant les relacions de suport i la cura, tant d'un mateix com de les persones que ens envolten.

Ferit greu un jove jueu en un atac davant de la sinagoga d'Hamburg
DLL, 5/10/2020 | LA VANGUARDIA

L'Audiència Osca confirma que es pintures de Sixena han de tornar a Aragó
DM, 6/10/2020 | LA VANGUARDIA

Vallmoll acomiada mossèn Miquel Bravo durant la festa del Roser
DC, 7/10/2020 | EL VALLENC

La CEE proposa integrar la Religió dins de l'educació en valors
DJ, 8/09/2020 | ALFA Y OMEGA

El bisbat de Girona millorarà l'espai on s'exposa el Tapís de la Creació
DJ, 8/10/2020 | DIARI DE GIRONA

Biden i Harris, més diversitat religiosa a la carrera presidencial
DV, 9/10/2020 | LA VANGUARDIA

Sant Ramon demana a l'Estat 300.000 € per reparar les cobertes del santuari
DV, 9/10/2020 | SEGRE

Memòria.cat publica un dietari inèdit de les monges de Santa Clara dels segles VII al XX
DV, 9/10/2020 | REGIÓ 7

Vedruna Catalunya Ed
@VedrunaCat

Un altre divendres i els alumnes de @vedrunaangels com cada setmana surten al carrer fidels a la cita #FridaysForFuture Rutines i hàbits per reclamar un món millor #SostenibilitatVedruna #ODSVedruna #escolaoberta

Traducir Tweet

↑ Fridays For Future Catalunya y 2 más

Maristes Catalunya
@MaristesCat

l'Equip de Protecció a la Infància #Maristes, participant del Keeping Children Safe 2020 Summit. Treballant per la protecció d'infants i joves. #KCS2020summit #Marists4ChildrenRights @keepchildsafe #dretsdelsinfants #ChildSafeguarding #KeepingChildrenSafe

13:31 - 07 oct. 20 · Twitter Web App

Libreria Claret
@LibreriaClaret

"No hi ha cap cristià que pugui deixar de fer-se una ermita interior en la qual pugui trobar Déu". **Espiritualitat del desert** és un llibre que ens parla de l'**#espiritualitat** basada en el **#silenci** i la **#meditació** interior.

10:00 - 09 oct. 20 · Hootsuite Inc.

Solidaritat Sant Joan de Déu
@solidaritatJD

Per què és important visibilitzar la **#salutmental**? "Perquè les vides mai són estàtiques i, a vegades, el problema el creem nosaltres mateixos basant-nos en les pors i els prejudicis" Rosa García, activista de @noalestigma **➔ Més a @SaludMentalSJ** **#DiaMundialSalutMental**

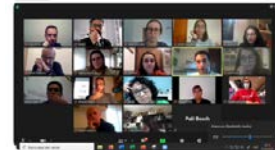

14:20 - 09 oct. 20 · Twitter Web App

Roger, boncopdespial
@rogetorresj

Roda d'escolta i acompanyament amb responsables i consiliaris del JELL, centres d'esplai i grups de colònies i campaments de @jesuitescat

Traducir Tweet

↑ Esplai Sant Ignasi y 9 más
22:51 - 04 oct. 20 · Twitter Web App

Abadia de Montserrat
@montserratinfo

Avui hem inaugurat l'exposició temporal «Paradisus Montserratens: botànica a la Biblioteca de Montserrat», comissariada per la nostra bibliotecària Àngels Rius i Bou, sobre el patrimoni botànic que es conserva a Montserrat. La podeu visitar a bibliotecamontserrat.omeka.net/exhibits/show/...

14:48 - 08 oct. 20 · Twitter Web App

Escola Pia Catalunya
@escolapiacat

A tots els docents que dia rere dia acompanyen a infants i joves en el seu creixement.

Traducir Tweet

13:28 - 05 oct. 20 · Twitter for Android

Justícia i Pau
@JusticiaIPau

[WEBINAR] Dilluns, 19 d'octubre, ens preguntarem quins camins cal seguir i quines propostes inspirarà el pensament social del Papa Francesc per avançar cap a una economia més respectuosa del bé comú, la dignitat humana i l'ecologia integral.

18.30 h
[youtube.com/watch?v=CVh7tC...](https://www.youtube.com/watch?v=CVh7tC...)

Traducir Tweet

Fundació Pere Tarrés
@Fundperetarres

Factors com la incertesa davant la feina o la manca d'ingressos fan augmentar els trastorns de salut mental, i la pandèmia i el confinament han agreujat exponencialment aquesta situació. Ho confirma un dels nostres estudis **#diasaludmental**

Traducir Tweet

L'exclusió social perjudica la salut mental

La Sagrada Família
@sagradafamilia

ENTRADES Hora Barcelona EXHAURIDES PER A NOVEMBRE! Gràcies per la vostra resposta. A partir del 2 de novembre a les 12 h, posarem a la vostra disposició les entrades per al 12 i 13 de desembre.

Traducir Tweet

Avui a les 12 h, posem a disposició dels barcelonins i barcelonines les entrades d'Hora Barcelona per visitar la Basílica el mes de novembre. (1/2)
Mostrar este hilo

14:18 - 09 oct. 20 · Twitter Web App

Plataforma Mozaika
@MozaikaBCN

Yesterday we had a wonderful group of students from @uramonilul visiting Casa Adret, with whom we had the chance to talk about a great many aspects of Judaism.

Welcome back any time!

Traducir Tweet

La Salle @LaSalleCat

#ILDLP #JoTriolaPau Només des de la pau podem entaular un diàleg que ens porti cap a un món més just i solidari. #ITuQuèTries #MiraMésEnllà

18:00 - 08 oct. 20 · TweetDeck

Diploma d'Especialització Universitària en Comunicació i Religió a l'Era Digital

DIRECCIÓ ACADÈMICA

Dra. Míriam Díez

COORDINACIÓ

Dra. Alba Sabaté
(albasg@blanquerna.url.edu)

CALENDARI

Inici: octubre. Final: juny

HORARI

Un cap de setmana al mes:
divendres, de 16.00 a 20.00 h.
i dissabte de 9.00 a 13.00 h.

Una setmana intensiva
(matí i tarda) el mes de juny.
Visita a Roma i a El Vaticà
el mes de gener.

CRÈDITS: 30 ECTS

Principals objectius

- Formar professionals per millorar la comunicació i la imatge pública d'entitat eclesials
- Assimilar les tècniques de la comunicació institucional aplicada a entitats religioses
- Aprendre a utilitzar les noves tecnologies per comunicar el missatge religiós
- Entendre el funcionament del periodisme especialitzat en religió

Principals sortides professionals

- Responsables de comunicació en entitats i institucions religioses
- Periodistes especialitzats en religió i *religious branding*

- Professionals d'agències de publicitat i comunicació
- *Social Media Strategist* en religió

Enfocament empresarial

- Impartit per professionals del sector
- Col·laboració amb empreses i institucions
- Pràctiques sectorials
- Foment del networking empresarial i institucional

Una formació excel·lent

més informació: Obs@blanquerna.edu

 [@ObsBlanquerna](https://twitter.com/ObsBlanquerna)

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Laura Mor i Iriarte. **Redacció:** Glòria Barrete, Ignasi Escudero i Jordi Llisteri. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Lucía Montobbio, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat
Publicitat: Paris Grau | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Eduard Ibañez (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Carles Armengol, Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Manuel Manonelles, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

Amb el suport de:

